

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214011081
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7214011081.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Miroslava Osifa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. septembra 2015 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného V. Š., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 28.5.2015, sp. zn. 3T/83/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 28.5.2015, sp. zn. 3T/83/2014 uznal obžalovaného V. Š. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v N. a inde si neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho mal. syna V. Š.. nar. X.XX.XXXX, ktorá mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine, a ktorá mu bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P 113/2012 zo dňa 14.12.2012 mesačne vo výške 30-tich % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa, čím mu vznikol za obdobie od 19.1.2013 do 14.2.2014 dlh na účet Reedukačného centra Z., H. XX vo výške 272,73 Eur.

Za to okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., pretože trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/86/2012 zo dňa 29.10.2012 v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom v skúšobnej dobe v trvaní piatich rokov, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor do výroku, ktorým bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu obžalovanému. V odvolaní poukázal, že trest má plniť vo vzťahu k spoločnosti ochrannú funkciu a okrem prvku represie má obsahovať aj prvok individuálnej a generálnej prevencie. Zároveň poukázal na ustanovenie § 34 ods.4 Tr. zák., kde je vyjadrená zásada individualizácie trestu, podľa ktorej pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Dal do pozornosti, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vzhľadom na frekvenciu a charakter trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopúšťa, upustenie od uloženia ďalšieho trestu neplní svoj účel a nezabezpečí nápravu obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.9.2015 krajský prokurátor v záverečnom prednese ponechal rozhodnutie na úvahu odvolacieho súdu.

Krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre zákonné rozhodnutie vo veci.

Obžalovaný V. Š. na hlavnom pojednávaní využil svojho zákonného práva a nevypovedal. Z výpovede z prípravného konania bolo zistené, že po asanácii obytného domu na K. č. XX žije s deťmi v sociálnom byte, základnú školu ukončil v 7. ročníku a nie je vyučený v žiadnom obore, na úrade práce evidovaný nie je kvôli nespokojnosti a sociálne dávky nepoberá. V priebehu hlavného pojednávania obžalovaný viacerými platbami znížil dlh na výživnom zo sumy 272,73 Eur na sumu 45,60 Eur, čo vyplynulo zo správy Reedukačného centra Z..

Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 17P 113/2012 zo dňa 14.12.2012 bol mal. V. Š. v súvislosti s ukončením povinnej školskej dochádzky premiestnený z Reedukačného centra W. - Z. O. do Z. a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. V. Š. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne do 15. dňa v mesiaci.

Správne na základe i ďalších listinných dôkazov a výpovedi svedkyne O. Ď. dospel okresný súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák., lebo svojím konaním naplnil skutkovú podstatu uvedeného prečinu po stránke subjektívnej i objektívnej.

Správne a zákonné bolo i rozhodnutie okresného súdu, keď podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., pretože trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/86/2012 zo dňa 29.10.2012 v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom v skúšobnej dobe v trvaní piatich rokov pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Okresný súd sa dôsledne riadil základnými zásadami pri ukladaní trestov uvedenými v § 34 a nasl., a taktiež aj ustanoveniami § 44 a § 43 Tr. zák. Nemožno nespochybníť záujem obžalovaného na zaplatení dlžnej sumy, čo preukázateľne aj vykonal, pričom mu zostal dlh ku dňu rozhodnutia okresného súdu vo výške 45,60 Eur. Je zrejmé, že obžalovaný i napriek tomu, že riadne nepracuje a nie je evidovaný na úrade práce sa snaží nepriaznivú situáciu riešiť. Je potrebné poukázať i na prostredie, v ktorom obžalovaný žije, na skutočnosť, že mu zomrela manželka, má 9 detí, o ktoré sa musí starať, na jeho osobnostné predpoklady nájsť si riadne zamestnanie v období vysokej nezamestnanosti v spoločnosti, a v mieste kde obžalovaný žije, preto uloženie nepodmienečného trestu, ako v danom prípade navrhol prokurátor, pre nezaplatenie vyživovacej povinnosti v sume 45,60 Eur by bolo v rozpore s účelom ukladaní trestov tak, ako to má na mysli platný Trestný zákon.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania prokurátora, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.